

Матеріали
I міжнародної
науково-практичної конференції

Політика корпоративної
соціальної відповідальності
в контексті сталого соціально-економічного розвитку

«Економічні складові управління
підприємством на засадах
соціальної відповідальності»

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
УПРАВЛІННЯ
ПРАТ «ДОНЕЦЬКСТАЛЬ»

**ПОЛІТИКА КОРПОРАТИВНОЇ
СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ**

**МАТЕРІАЛИ І МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**Секція 3 «Економічні складові управління
підприємством на засадах соціальної
відповідальності»**

**5-6 грудня 2013 р.
м. Донецьк**

УДК 334.72:3.085

ББК У272

П 50

Політика корпоративної соціальної відповідальності в контексті сталого соціально-економічного розвитку: матеріали I Міжнар. наук.-практ. конф. (секція 3. «Економічні складові управління підприємством на засадах соціальної відповідальності»), м. Донецьк, 5-6 грудня 2013 р. / Донецький державний університет управління. – Донецьк: ДонДУУ, 2013. – 191 с.

ПРОГРАМНИЙ КОМІТЕТ

- Табачник Д.В. – співголова програмного комітету, міністр освіти і науки України, д.іст.н., проф.
- Поважний О.С. – співголова програмного комітету, ректор Донецького державного університету управління, д.е.н., проф.
- Шишацький А.В. – співголова програмного комітету, голова Донецької обласної державної адміністрації
- Федорук А.М. – співголова програмного комітету, голова Донецької обласної ради, к.держ.упр.
- Суліма Є.М. – перший заступник міністра освіти і науки України, д.ф.н., проф.
- Арупов А.А. – проректор з навчально-методичної роботи університету «Туран», д.е.н., проф. (Республіка Казахстан)
- Грейнерт М.Е. – директор з управління персоналом корпорації «ІСД»
- Лібанова Е.М. – директор Інституту демографії та соціальних досліджень ім. М.В. Птухи НАН України, д.е.н., проф.
- Лук'янченко О.О. – міський голова міста Донецька, д.е.н., доц.
- Опаїц А.Ф. – генеральний директор ПрАТ «МАКО ХОЛДИНГ»
- Поважний С.Ф. – радник ректора ДонДУУ, д.е.н., проф., чл.-кор. НАПН України
- Пономаренко Б.Т. – професор Російської академії державної служби при президентові РФ, д.іст.н., проф.
- Попов О.М. – генеральний директор АТ «СКМ»
- Риженков О.М. – народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності, к.е.н.
- Саприкіна М.А. – голова ГО «Центр Розвиток корпоративної соціальної відповідальності»
- Севост'яненко Е.З. – віце-президент – в.о. президента Донецької торгово-промислової палати
- Тімченко М.В. – генеральний директор ТОВ «ДТЕК»
- Ушакова Н.М. – керівник Робочої групи Мережі Глобального договору ООН в Україні з оцінки ефективності заходів корпоративної соціальної відповідальності, к.е.н., проф.
- Філатов Ю.В. – голова наглядової ради ПрАТ «Донецьксталь», к.т.н.

ОРГКОМІТЕТ

- Поважний О.С. – голова організаційного комітету, ректор ДонДУУ, д.е.н., проф.
- Дорофійенко В.В. – заст. голови організаційного комітету, проректор ДонДУУ, д.е.н., проф.
- Вара Г.І. – начальник управління ефективності й оцінки персоналу департаменту з управління персоналом корпорації «ІСД»
- Власюк О.С. – перший віце-президент Академії фінансового управління, д.е.н., проф., чл.-кор. НАН України
- Вертакова Ю.В. – завідувач кафедри Південно-Західного державного університету, д.е.н., проф. (Російська Федерація)
- Володиміров В.К. – проректор ДонДУУ
- Голос І.І. – декан ДонДУУ, к.держ.упр., доц.
- Діденко Н.Г. – декан ДонДУУ, д.держ.упр., проф.
- Донецькова С.О. – керуючий справами виконавчого апарату Донецької обласної ради, магістр державного управління
- Ємченко Н.О. – директор зі зв'язків з громадськістю та комунікацій АТ «СКМ»
- Ільяшов М.О. – перший заступник генерального директора ПрАТ «Донецьксталь», д.т.н., проф.
- Корнев М.М. – декан ДонДУУ, д.е.н., доц.
- Кузнецов В.О. – директор департаменту зв'язків із громадськістю ПрАТ «МАКО ХОЛДИНГ»
- Лондар С.Л. – віце-президент Академії фінансового управління, д.е.н., проф.
- Овчаренко Р.В. – декан ДонДУУ, к.держ.упр., доц.
- Перепелиця Г.В. – директор Міжнародного інституту підприємництва при Донецькій торгово-промисловій палаті
- Саніна О.М. – головний спеціаліст відділу моніторингу й оцінки соціальних проектів департаменту з соціального розвитку дирекції зовнішніх зв'язків ТОВ «ДТЕК»
- Смерічевський С.Ф. – проректор ДонДУУ, д.е.н., проф.
- Стойка А.В. – проректор ДонДУУ, д.держ.упр., доц.
- Токарева В.І. – проректор ДонДУУ, д.держ.упр., проф.
- Тусупова Л.А. – проректор післявузівської освіти і міжнародного співробітництва університету «Туран», д.е.н., проф. (Республіка Казахстан)
- Чернов С.О. – декан ДонДУУ, к.держ.упр., доц.
- Янковська О.І. – координатор освітніх програм ГО «Центр Розвиток корпоративної соціальної відповідальності»

Адреса редакції: 83015, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 163а.
Телефони: (062) 304-12-97; факс: (062) 305-45-36.

©Донецький державний
університет управління, 2013.

ЗМІСТ

Азаркова Н.В. МАРКЕТИНГОВІ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВ ЯК СКЛАДОВІ УПРАВЛІННЯ НА ЗАСАДАХ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	13
Азарян А.А. ВЛИЯНИЕ КРИЗИСНЫХ ЯВЛЕНИЙ В ЭКОНОМИКЕ НА РАЗВИТИЕ РЫНКА НЕДВИЖИМОСТИ.....	14
Алейнікова У.С. СОЦІАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК РЕЗУЛЬТАТ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	16
Алькема В.Г. КОРПОРАТИВНА СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК НАПРЯМ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	18
Аракелова І.О. ОСНОВНІ СКЛАДОВІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ В УМОВАХ ПІДВИЩЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ.....	20
Бабиц Л.М. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ МОДЕРНИЗАЦИИ ОТНОШЕНИЙ ГОСУДАРСТВЕННОЙ СОБСТВЕННОСТИ: ИНСТИТУЦИОНАЛЬНЫЕ УСЛОВИЯ РЕАЛИЗАЦИИ.....	22
Баєв Ю.А. КОНЦЕСІЯ ЯК НАЙБІЛЬШ ПЕРСПЕКТИВНА ФОРМА ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА.....	24
Балуєва О.В. КОРПОРАТИВНА СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БІЗНЕСУ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ.....	26
Баляба К.В. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА.....	28
Баришнікова В.В. ВПРОВАДЖЕННЯ «ЗЕЛЕНОЇ ЛОГІСТИКИ» ЯК ОСНОВНОГО НАПРЯМКИ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДЛЯ ЛОГІСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	29
Безугла Ю.Є. МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ЩОДО ФОРМУВАННЯ БЮДЖЕТУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ....	31
Биба В.В., Савченко М.Р. ФОРМУВАННЯ, РОЗПОДІЛ ТА ВИКОРИСТАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВ.....	33

Боднарук О.В. ПРОБЛЕМИ ТА ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	35
Брітченко І.Г., Редька С.І. ЕКОНОМІЧНІ СКЛАДОВІ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ БАНКУ НА КЛІЄНТООРІЄНТОВАНИХ ЗАСАДАХ.....	37
Бурцева О.Є. СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ ЯК ОСНОВА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ.....	39
Веретін Л.С., Брітченко І.Г. УПРАВЛІННЯ ПРОДУКТИВНІСТЮ ОРГАНІЗАЦІЇ ЯК ВЕКТОР СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ В УКРАЇНІ.....	41
Герасименко І.С. СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА КОМПАНІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМИ ФАКТОРАМИ ПІДВИЩЕННЯ КОРПОРАТИВНОЇ СТІЙКОСТІ.....	43
Григорак М.Ю. КОРПОРАТИВНА СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЛОГІСТИЧНИХ ПРОВАЙДЕРІВ ПРИ УПРАВЛІННІ ЛАНЦЮГАМИ ПОСТАВОК.....	46
Horfunova K.A., Radchenko G.A. CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITI IN THE CONTEXT OF TOTAL QUALITY MANAGEMENT.....	48
Губарев О.О., Соболь М.П. СОЦІАЛЬНІ ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ПРОГРЕСИВНА ФОРМА СОЦІАЛЬНО-ВІДПОВІДАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДПРИЄМНИЦТВА УКРАЇНИ.....	49
Дамаскін М.О. ДОСЛІДЖЕННЯ СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ ЯК ОБ'ЄКТ ПРОГНОЗУВАННЯ.....	51
Денисенко С.М. КОРПОРАТИВНА СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК ФОРМА РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКРИЗОВИХ СТРАТЕГІЙ.....	53
Дорошенко Г.Ю. ЕФЕКТИВНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙ У ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ.....	55
Драгомірова Є.С., Ахмедова О.О. АНАЛІЗ РИЗИКІВ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ КСВ ПІДПРИЄМСТВАМИ СФЕРИ ТУРИЗМУ.....	57

В Україні лише в останні роки почали приділяти увагу даному питанню. Серед вітчизняних науковців питання розвитку КСВ досліджували О.В. Гуменна, О.Я. Маліновська, Ю.М. Петренко, І.Ф. Комарницький. Нині як у вітчизняній, так і зарубіжній літературі та офіційних документах можна натрапити на десятки більш-менш узгоджених тлумачень КСВ. За визначенням, що його сформулювали фахівці Світового банку корпоративна соціальна відповідальність – це комплекс напрямів політики і дій бізнесу, що пов'язані з ключовими зацікавленими сторонами (стейкхолдерами) та етичними цінностями, які враховують інтереси місцевих співтовариств, навколишнього середовища і спрямовані на стійкий розвиток. У різних країнах світу залежно від традицій, моделей державного впливу на економічну систему, склалася свої специфічні моделі суспільного регулювання КСВ. За термінологією Д. Маттена і Дж. Муна всі моделі у цій сфері можна звести до двох основних – «відкритої» і «прихованої». За першої моделі бізнес в основному добровільно визначає міру свого внеску у розвиток суспільства, а за другої – інститути держави диктують певні вимоги щодо форми та міри внеску бізнесу в розвиток заінтересованих сторін та суспільства в цілому. Прихована форма КСВ склалася в багатьох європейських країнах, де держава запровадила різноманітні юридичні норми, які зобов'язують бізнес дотримуватися певних вимог щодо реалізації принципів соціальної відповідальності. В США дотримуються здебільшого «відкритої» форми КСВ.

Ідея ведення соціально відповідального бізнесу почала поступово набувати розвитку в Україні в останнє десятиріччя. У листопаді 2007 р. Україна приєдналася до розробки міжнародного стандарту ISO 26000 «Керівництво із соціальної відповідальності». У 2009 р. було презентовано проєкт Національного стандарту ДСТУ ISO 26000 «Система управління соціальною відповідальністю. Вимоги». Про поширення концепції КСВ в Україні свідчить, також зростання кількості спеціальних досліджень у цій області. Так, у 2008 р. у рамках проєкту «ISO 26000 – в регіони» Центром «Розвиток корпоративної соціальної відповідальності» було проведено дослідження ситуації у сфері КСВ підприємств у 10 регіонах України. Аналіз практичного досвіду впровадження КСВ показав, українські підприємства мають приклади відповідальної поведінки від покращення умов роботи персоналу, запровадження нових технологій до активної благочинної діяльності. До підприємств, що намагаються впроваджувати соціально відповідальну поведінку, належать корпорація «Оболонь», Intel Україна, ЗАТ «Київстар Дж.Ес.Ем.», «ДТЕК», «СКМ», Метро Cash & Carry, Coca-Cola Україна. Отже, серед соціально відповідальних підприємств переважають ті, що діють на основі іноземних інвестицій. Вивчення елементів прояву соціальної відповідальності українських підприємств шляхом аналізу соціальних звітів великих компаній, що успішно розвиваються дозволило виділити наступні досягнення у сфері КСВ: інвестиції у навчання персоналу з питань КСВ і формування відповідальної свідомості; преміювання персоналу за досягнення в реалізації програми КСВ; постійний розвиток відносин з недержавними організаціями й іншими підприємствами з питань КСВ; постійний

моніторинг витрат часу і матеріальних коштів на розробку і реалізацію програм у сфері КСВ; реалізація соціальних інвестицій, що мають форму не окремих благодійних пожертвувань, а усвідомлених дій, спрямованих на приріст соціального капіталу. Аналіз основних акцентів соціальної відповідальності, що закладені в міжнародні стандарти з питань КСВ дозволив сформулювати суттєві риси української моделі КСВ: відсутність єдиного розуміння сутності КСВ у суспільстві, низька інформативність населення про конкретну діяльність підприємств у сфері КСВ; невідповідність сучасного рівня соціальної інфраструктури в Україні вимогам часу; низький рівень розвитку соціального партнерства, що перешкоджає активізації соціальної діяльності підприємств; корпоративна філантропія («латання дірок» у соціальній сфері держави, виконання її окремих соціальних функцій); недосконале законодавство, недовіра суспільства до програм у сфері КСВ, небезпека використання коштів не за призначенням. Таким чином, можна стверджувати, що сьогодні українські підприємства знаходяться на шляху усвідомлення необхідності розвитку власної соціальної відповідальності. Однак перед ними постає низка проблем і перешкод, що на практиці ускладнює впровадження і реалізацію стратегії КСВ у діяльності підприємств.

ЕКОНОМІЧНІ СКЛАДОВІ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ БАНКУ НА КЛІЄНТООРІЄНТОВАНИХ ЗАСАДАХ

*Брітченко І.Г.,
професор, д.е.н.,
Полтавський університет економіки і торгівлі,
м. Полтава, Україна
Редька С.І.,
аспірант,
Полтавський університет економіки і торгівлі,
м. Полтава, Україна*

Соціальні тенденції в національному господарстві потребують створення нової клієнтоорієнтованої моделі економічного розвитку. Найвідчутніші зміни торкнулись банківської системи, яка стає більш зорієнтованою не на масового споживача, а на потреби окремих клієнтів. Зрозуміло, ці процеси потребують принципово нових підходів та методологічних засад до підготовки, управління й організації інноваційної діяльності. Такий інструментарій допоможе виявити наявні ринкові можливості інноваційного розвитку для кожного суб'єкта банківської діяльності та вибрати оптимальні варіанти структурної побудови інноваційного менеджменту для реалізації стратегії функціонування на ринку банківських послуг.

Система управління інноваційним розвитком тісно пов'язана із соціально-економічною політикою держави (в особі НБУ), який через систему нагляду та регулювання здійснює керування ринковим механізмом і створює сприятливе середовище для функціонування національної банківської системи. Аналізуючи наукові вчення про роль

держави у регулюванні інноваційного розвитку, ми бачимо, що погляди науковців не збігаються. Перша частина фахівців вважає, що ринок спроможний самостійно самовідтворювати інноваційний розвиток без жорсткого контролю з боку наглядових інститутів, але інша частина вчених переконані в необхідності втручання держави в інноваційну діяльність, без чого відбудеться порушення функціонування ринкового механізму. На наш погляд, регулювання інноваційного розвитку необхідне, але потрібно розуміти, що вкрай суворі обмеження та приписи суттєво звужують діяльність фінансових установ, роблячи їх одноманітними і менш конкурентоздатними порівняно з підприємствами розвинених країн. Тому, процес управління інноваційним розвитком спрямований на діяльність конкретних суб'єктів банківського сектору (комерційних банків), що несуть свою інноваційну стратегію на ринок. Під час їхньої взаємодії відбувається організація певної системи відносин зі клієнтами, тобто здійснюється процес формування ринку банківських послуг, де знаходить собі місце кожен елемент банківської системи.

На наше переконання, процес інноваційного розвитку необхідно насамперед розглядати на рівні конкретної банківської установи у взаємодії з своїми клієнтами. В такому випадку банківський менеджмент найбільш орієнтований на ґрунтовне використання наявних і перспективних ринкових можливостей інноваційного розвитку з метою отримання конкурентних переваг, досягнення максимальних доходів, забезпечення стабільного функціонування.

З проаналізованих джерел, ми бачимо, що кожний банк являє собою комбінацію декількох видів структур, найважливішими серед яких є:

- фінансова;
- корпоративна;
- інформаційна;
- організаційно-управлінська.

Особливої уваги потребує саме цей етап, тому що організаційна структура банку визначається, насамперед, стратегією його розвитку та пріоритетами діяльності банківської установи.

Процес створення організаційної структури банку традиційно пов'язується з вирішенням наступних завдань:

- визначення ступеня централізації процесу управління;
- здійснення організаційного відокремлення;
- знаходження оптимального рівня керованості;
- раціональна організація комунікацій та координація;
- чіткий розподіл прав та відповідальності між частинами організаційної структури.

Отже, управління інноваційним розвитком банківської діяльності здійснюється на багаторівневих ієрархічних системах: макрорівень НБУ і ринку банківських послуг та мікрорівень конкретної банківської установи. Дані суб'єкти інноваційної діяльності організовані в єдиний механізм управління інноваційним розвитком, завдання якого – орієнтувати діяльність національної банківської системи на постійний пошук і реалізацію ринкових можливостей інноваційного розвитку в

нестабільних умовах зовнішнього середовища. Є різні точки зору стосовно необхідності та ефективності інноваційного управління в умовах змінної банківської діяльності. Значна кількість керівників вітчизняних банків вважає, що даний вид управління є недоцільним через обмеженість часових меж для здійснення достовірного прогнозу. При цьому вони не враховують, що саме реалізація передових науково обґрунтованих комплексних стратегій дозволяє банкам протистояти дії різноманітних негативних факторів оточення. Прийняття тактичних і оперативних управлінських рішень, які не базуються на системі стратегічних настанов і інноваційних принципів, супроводжується посиленням тенденцій непослідовності та стихійності розвитку банку, перетворюючи його на сукупність реактивних дій, спрямованих на ситуаційне пристосування та непов'язаних в межах єдиної цілеспрямованої лінії поведінки. Це робить успішний довгостроковий розвиток банку практично неможливим. Тому, маємо переконання, що створення ефективних науково-методичних підходів до впровадження стратегій інноваційного менеджменту суттєво підвищує здатність банку до інноваційної діяльності, тобто створювати чи залучати інновації, які дають поступальний і прогресивний розвиток банківській установі, зміцнюючи її економічну стійкість, посилюючи конкурентні позиції та забезпечують тривале і успішне функціонування на ринку.

СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ ЯК ОСНОВА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

Бурцева О.Є.,

*старший викладач кафедри маркетингу,
Донецький державний університет управління,
м. Донецьк, Україна*

Соціально-трудова сфера, яка є основою соціальної політики суттєво впливає на економічне зростання, фінансові потоки та бюджетну політику держави. Соціальна політика та соціально-трудова сфера не повинні мати пасивний характер. Без ефективної зайнятості, організації системи дієвих стимулів праці, систем освіти, охорони здоров'я, культури неможливо розвивати виробництво, збільшувати обсяги товарів та послуг, інших мікро- та макроекономічних показників, що потребує відповідного ставлення до соціально-трудової сфери та соціальної політики з боку держави, її законодавчих та виконавчих органів, роботодавців, підприємців та власників.

Таким чином, соціальна політика та соціально-трудова сфера мають зворотний вплив на суспільство, економіку, формування доходної частини бюджетів усіх рівнів, та їх узгоджений розвиток потребує правильного та виваженого вибору пріоритетів як на державному, так і на регіональному рівнях.

Одним з елементів соціально-трудої сфери є соціально-трудої відносини.

Соціально-трудої відносини – це комплекс взаємовідносин між найманими працівниками і роботодавцями (суб'єктами і органами, які

Таким чином, все більшу роль у забезпеченні конкурентоспроможності українських підприємств у глобальному бізнес середовищі, зростанні їх продуктивності та прибутковості поряд із економічними чинниками починають відігравати соціально-відповідальні функції. Тому впровадження універсальних принципів соціальної відповідальності в практику ведення бізнесу є необхідною умовою ефективного управління.

Наукове видання

Політика корпоративної соціальної відповідальності в контексті сталого соціально-економічного розвитку

МАТЕРІАЛИ І МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Секція 3 «Економічні складові управління підприємством на засадах соціальної відповідальності»

Матеріали доведено мовою оригіналу.

Матеріали, що публікуються, відображають точку зору авторів, яка може не збігатися з думкою редколегії збірника.

При цитуванні або частковому використанні тексту публікацій посилання на збірник обов'язкове.

Відповідальний за випуск

Дорофієнко В.В.

Науковий редактор

Петренко О.В.

Літературний редактор

*Полчанінова Л.М.
Ключова Л.С.
Моїсеєнко З.І.*

Коректор

Моїсеєнко З.І.

*Комп'ютерна
верстка*

*Горбов О.В.
Коломийцева С.Л.*